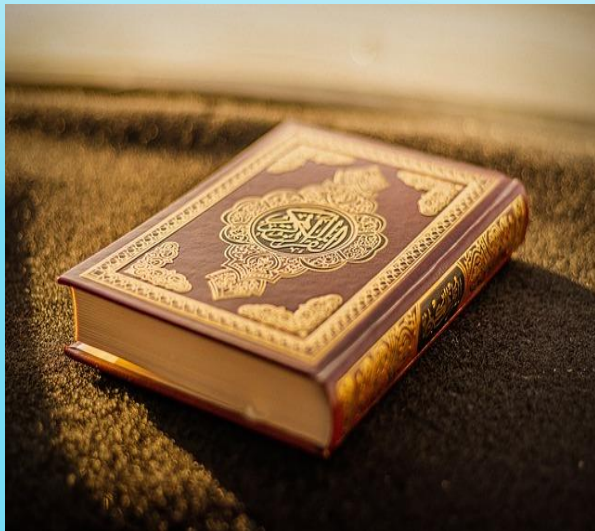
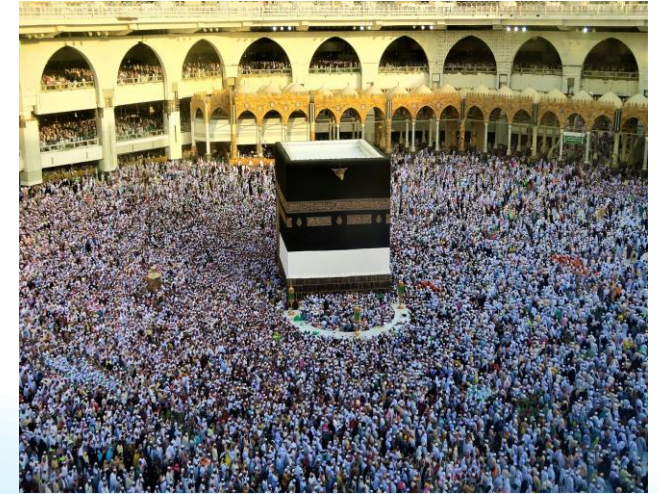

๑. ประวัติศาสนาอิสลาม

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ۝
مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ ۝ إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ ۝
اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ ۝ صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ
عَلَيْهِمْ ۝ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ ۝

๑. ประวัติศาสตร์อิสลาม “อิสลาม” เป็นคำภาษาอาหรับ แปลว่า การยอมจำนน การปฏิบัติตาม และการนอบน้อม เมื่อนำคำว่า “อิสลาม” มาเป็น ชื่อของศาสนาจึงมีความหมายว่าเป็นศาสนา แห่งการยอมนอบน้อม จำนนต่อพระเจ้า คือ อัลเลาะห์ ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาสุดท้ายที่ถูก ประทานลงมาจากชั้นฟ้า ด้วยความพอพระทัยของอัลเลาะห์ ที่มอบให้แก่มวลมนุษยชาติ พระองค์ ทรงส่งท่านศาสดามุฮัมมัด บุตรอับดุลเลาะห์ มาเป็นความเมตตาแก่ชาวโลก ทั้งหลาย เพื่อยืนยันความเป็นเอกะของพระองค์ นำมวลมนุษย์ออกจาก ความมืดสู่แสงสว่าง พร้อมทั้งยอมจำนนต่อพระประสงค์ของพระองค์ ด้วยความพอใจและสมัครใจ ปฏิบัติตามคำ บัญชาใช้ของพระองค์ และออกห่างไกลจากคำสั่งห้ามของพระองค์ พร้อมทั้งยึดมั่นในจริยธรรม อันสูงส่ง แห่งอิสลาม โดยการปฏิบัติศาสนกิจตามหลักการอิสลาม 5 ประการ และหลักศรัทธา อีก 6 ประการ เพื่อให้เกิดคุณธรรมในจิตสำนึก อันจะนำมาซึ่งการเกื้อกูลกันในสังคม

➤ “มุสลิม” เป็นคำภาษาอาหรับเช่นกัน หมายถึง ผู้ที่นอบน้อม และยอมจำนนต่อข้อบัญญัติของอัลเลาะห์และหมายถึงผู้ที่ยอมรับนับถือ ศาสนาอิสลาม อิสลาม เป็นศาสนาที่ถูกกำหนดมาจากพระเจ้าผู้ทรงสร้างโลก ซึ่งมีพระนามว่า อัลเลาะห์ ดังนั้น อิสลามจึงเริ่มต้นตั้งแต่มีมนุษย์คนแรก ในโลกนี้คือ นบีอาดัม ซึ่งพระองค์ทรงสร้างขึ้นมาจากดิน และสร้างคูครองของเขา คือ นางเฮวอาห์ จากกระดูกซี่โครงด้านซ้ายของเขา และทั้งสองได้ก่อให้เกิด เผ่าพันธุ์มนุษย์เป็นกึกเป็นเหล่า จวบจนโลกพบกับจุดจบ

➤ ในทุกยุคทุกสมัยอัลเลาะห์ได้แต่งตั้งศาสนทูตของพระองค์ เพื่อทำหน้าที่สั่งสอนผู้คนให้รู้จักพระเจ้าที่แท้จริง และปฏิบัติตามข้อบัญญัติของพระองค์ ตามที่ปรากฏในพระมหาคัมภีร์อัลกุรอาน จนกระทั่งถึงยุคของศาสดา มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม ท่านได้เผยแพร่ข้อบัญญัติจากอัลเลาะห์ โดยใช้ชื่อว่า อิสลาม หรือ ศาสนาอิสลาม ดังนั้นผู้คนทั้งหลายจึงมักเข้าใจว่า ศาสนาอิสลามเป็นศาสนาที่เกิดขึ้นใหม่ เมื่อ ๑,๔๐๐ กว่าปีที่ผ่านมา อิสลามเป็นคำสอนที่อัลเลาะห์ได้กำหนดให้แก่มวลมนุษยชาติ ในโลกนี้ ไม่ใช่คำสอนที่ถูกกำหนดมาเพื่อเฉพาะกลุ่มชนชาวอาหรับเท่านั้น เพียงแต่ว่าศาสดามุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม เป็นชาวอาหรับ จึงเริ่มเผยแพร่จากถิ่นที่อยู่ของท่านและได้ขยายออกสู่ดินแดนต่างๆ ของโลก

➤ อิสลามในประเทศไทย

ศาสนาอิสลาม มีจุดเริ่มต้นการเผยแพร่จากคาบสมุทรอาหรับ และได้ขยายเข้าสู่ดินแดนต่างๆ ของโลก รวมทั้งเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ได้แก่ อินโดนีเซีย และมาเลเซีย รวมถึงตอนใต้ของ ประเทศไทย โดยพ่อค้า ชาวอาหรับที่เดินทางเข้ามาค้าขาย พร้อมนำหลักปฏิบัติของอิสลามที่งดงาม เข้ามาเผยแพร่ จนได้รับการยอมรับจากประชาชนในดินแดนเหล่านั้น ในสมัยกรุงรัตนโกสินทร์อิสลามได้ขยายเข้าสู่ภาคกลางและ ภูมิภาคอื่นๆ ของประเทศไทย โดยการอพยพ และย้ายถิ่นฐานของมุสลิม นอกจากนี้ยังมีมุสลิมชาวต่างชาติที่ได้เข้ามาตั้งถิ่นฐานอยู่ในดินแดนของไทยด้วย

➤ หลักศรัทธา มี 6 ประการ ดังต่อไปนี้

➤ 1. ศรัทธาในอัลเลาะห์(ซุบฮานะฮูวะตัอาลา) พระองค์ คือ พระผู้เป็นเจ้าเพียงพระองค์เดียวเท่านั้น มุสลิม ทุกคนต้องยึดมั่นในพระองค์อย่างแน่นแฟ้น ไม่สงสัยหรือลังเล พระองค์ทรงไว้ซึ่งคุณลักษณะอันสมบูรณ์ที่สุด มุสลิมยึดมั่นว่าพระองค์ทรงบันดาลทุกสิ่งทุกอย่าง ไม่มีสิ่งใดเกิดขึ้นมาเอง โดยลำพังอำนาจของสิ่งนั้น แท้จริงแล้วพระองค์ทรงไว้ซึ่งเดชานุภาพ ทรงไว้ซึ่งอำนาจอันสูงสุด ทรงเอกสิทธิ์ในการปกครอง และการบริหาร ทรงเป็นที่พึ่งของทุกสิ่งสรรพ ทรงกำหนดการดำเนินชีวิต ของมนุษย์และสัตว์รวมทั้งสรรพสิ่งทั้งมวล

- 2. ศรัทธาในมะลาอิกะฮ์ มุสลิมเชื่อว่าพระองค์อัลลอฮ์ทรงบันดาลมะลาอิกะฮ์ขึ้นมา ซึ่งเป็นข้าทาสของพระองค์รับบัญชาจากพระองค์และปฏิบัติตามคำบัญชา ของพระองค์อย่างมั่นคงที่สุดไม่มีใครสามารถรู้จำนวนอันแน่นอนของมะลาอิกะฮ์ นอกจาก พระองค์อัลเลาะห์ เท่านั้น พระองค์ทรงสร้างมาเป็นจำนวนมาก เพื่อรับใช้ พระองค์ตามหน้าที่อันแตกต่างกัน และมีชื่อต่างๆ กัน
- 3. ศรัทธาในคัมภีร์ มุสลิมต้องศรัทธาว่า พระผู้เป็นเจ้าทรงประทานคัมภีร์อันเป็น โองการของพระองค์ แก่บรรดามนุษยชาติผ่านศาสนทูต ในแต่ละยุคแต่ละสมัย พระโองการของพระองค์เป็นบทบัญญัติที่มนุษย์จะต้องนำมาปฏิบัติเป็น ธรรมนูญสูงสุดที่ใครจะฝ่าฝืนไม่ได้ ในยุคที่ผ่านมา มีศาสนทูตได้รับพระคัมภีร์มาประกาศ จำนวนคัมภีร์ที่พระองค์ทรงพระราชทานมานั้น เท่าที่นักวิชาการ ระบุนั้นมีจำนวน 104 เล่ม ในจำนวนนั้นมีชื่อเรียกและมีสาระแห่งบทบัญญัติ

- 4. ศรัทธาต่อศาสนทูตหรือศาสดา ศาสนทูตผู้ประกาศอิสลาม เรียกว่า “รอซูล” หรือเป็นศาสนทูต ที่ไม่ได้ประกาศ ก็จะเรียกว่า “นบี” แต่การให้ความหมายเช่นนี้ไม่ได้ เข้มงวดนัก ส่วนใหญ่จึงใช้ถ้อยคำทั้งสองนี้ หมายความว่าผู้เป็นศาสนทูต ที่ทำการประกาศอิสลาม ผู้เป็นศาสนทูต เป็นบุคคลที่ศาสนทูตที่มีปรากฏชื่อในอัลกุรอานมีจำนวน 25 ท่าน คือ อาดัม อีดรีส นูห์ฮ์ ฮุซัยฟะฮ์ ซอลิฮ์ อิบรอฮีม ลูฏ อีสะฮาก ยะอ์กูบ ยูซุฟ มูซา ฮารูน อีลยาส ยูनुส ซุัยบ์ ดาูด สุลัยมาน อัลยะซะฮ์ อัลมุลกี ฟัลชะกะรียา อัยยูบ ยะหฺยา อีสมาอีล อีซา และ มุฮัมมัด ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม
- 5. ศรัทธาในวันสิ้นโลก มุสลิมต้องศรัทธาว่า โลกนี้พระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าของได้สร้างขึ้นเป็นการชั่วคราว สำหรับเป็นแดนที่มนุษย์ได้ดำเนินชีวิตส่วนหนึ่ง เพื่อสู่โลกอันจีรัง และโลกนิรันดร์ต่อไป ดังนั้นโลกที่เราอาศัยอยู่ในปัจจุบันนี้จึงต้องมีวาระ ดับสลาย ไม่วันใดก็วันหนึ่ง ไม่มีใครสามารถตอบได้ว่าวันดับสลายของโลก หรือวันสิ้น โลกนี้จะเกิดขึ้นเมื่อใด

➤ 6. ศรัทธาในกฎกำหนดสถานะของพระองค์

- ต้องศรัทธาว่าสรรพสิ่งทั้งหลายในสากลจักรวาลนี้ล้วนเกิดขึ้นมาและดำเนินไปตามกฎเกณฑ์ของอัลลอฮ์ทั้งสิ้นเช่น ไฟมีคุณสมบัติร้อนน้ำไหลลงจากที่สูงลงสู่ที่ต่ำแพะ แกะ วัว ควาย สุนัขออกลูกเป็นตัว นก เป็ด ไก่ออกลูกเป็นไข่ต้นมะม่วงต้องออกลูกเป็นมะม่วงต้นกล้วยจะออกลูกเป็นแอปเปิ้ลไม่ได้ทุก ๆ ชีวิตต้องตายนี่คือกฎกำหนดสถานะของอัลลอฮ์หมายความว่ากฎธรรมชาติทั้งหลายนั้นอัลลอฮ์เป็นผู้ทรงสร้างและควบคุมมันส่วนการกำหนดสถานะในหลักจริยธรรมความดี- ความชั่วนั้นพระองค์จะเป็นผู้บอกเราเองว่าอะไรคือความดีและอะไรคือความชั่วแต่สิ่งที่ใช้วัดความดีความชั่วนั้นในอิสลามถือว่ามันไม่ได้มาจากมติบุคคลหรือมติของมหาชนมิได้อาศัยขนบธรรมเนียมประเพณีหรือความนิยมหรือสิ่งแวดล้อมเป็นเครื่องกำหนดเพราะถ้ามนุษย์เป็นผู้กำหนดความดีความชั่วแล้วมาตรฐานความดีของมนุษย์ก็จะแตกต่างกัน

หลักปฏิบัติศาสนกิจ (อركانอิสลาม)

หลักปฏิบัติศาสนกิจ หมายถึง หลักศาสนกิจที่อิสลามได้บัญญัติ เป็นพื้นฐานแรก สำหรับมุสลิมทุกคนที่จะต้องนำมาปฏิบัติเป็นองค์ประกอบ สำคัญที่สุดของอิสลาม ซึ่งเราเรียกว่า “อركانอิสลาม” มีประกอบกัน 5 ประการ คือ 1. การปฏิญาณตน (ชะฮาดะฮฺ) ผู้ประสงค์จะเข้าสู่อิสลาม จะต้องกล่าวคำปฏิญาณตน อย่างเปิดเผยและชัดเจน พร้อมทั้งเลื่อมใสศรัทธาตามที่ตนปฏิญาณ และจะต้องปฏิบัติตามบทบัญญัติอย่างจริงใจ

1. “ข้าพเจ้าปฏิญาณว่า ไม่มีพระเจ้าอื่นใด นอกจากอัลลอฮ์ และข้าพเจ้าปฏิญาณว่า มุฮัมมัด คือลัลลอฮุอะลยฮิวะซัลลัม เป็นศาสนทูต ของอัลลอฮ์ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ مُحَمَّدٌ رَّسُولُ اللَّهِ

๒. การละหมาด การละหมาด คือ การแสดงความเคารพนมัสการต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา ประกอบด้วยจิตใจ วาจา และร่างกายพร้อมกัน มุสลิมจำเป็นต้องปฏิบัติละหมาดวันละห้าครั้ง คือ ละหมาดคุหรีในช่วงบ่าย ละหมาดอัศริ ในช่วงเย็น ละหมาดมัฆริบ ในช่วงตะวันตกขอบฟ้า ละหมาดอิซาอ์ในช่วงหัวค่ำ และ ละหมาดศุบฮิในช่วงแสงอรุณขึ้น

- ▶ **3. การจ่ายชะกาด ชะกาด** คือ ทรัพย์จำนวนหนึ่งที่ได้กำหนดไว้เป็นอัตราส่วน จากจำนวนทรัพย์ที่เจ้าของทรัพย์ได้มาจนครบพิกัดที่ศาสนาได้บัญญัติไว้ และนำทรัพย์จำนวนนั้นจ่ายออกไปแก่ผู้มีสิทธิการจ่ายชะกาดจะทำให้สังคมเจริญก้าวหน้า คนยากจน มีโอกาสได้รับการช่วยเหลือ การสังคมสงเคราะห์จะกระจายออกไป อย่างกว้างขวาง สถาบันทางสังคมได้รับการพัฒนา รวมทั้งผู้ยากไร้ที่หมดทุน ในการประกอบอาชีพ หรือไม่มีทุนศึกษาต่อ ก็มีโอกาที่จะใช้ชะกาดเจือจุน สร้างชีวิตใหม่แก่ผู้ขาดแคลนและผู้ยากไร้เหล่านั้น
- ▶ **4. การถือศีลอด-ถือบวช** การถือศีลอดหรือการถือบวช ภาษาอาหรับใช้คำว่า “อัศเซฮัม” หรือ “อัศศิยาม” ความหมายเดิมหมายถึง การงดเว้น การระงับ การหักห้ามตัวเอง ในนิยามศาสนบัญญัติ หมายถึง “การงดเว้นสิ่งที่จะทำให้การถือศีลอดเป็นโมฆะ ตามศาสนบัญญัติ โดยเริ่มตั้งแต่เวลาแสงอรุณขึ้นจนถึงตะวันตกดิน”

- ▶ ผลจากการถือศีลอด นำไปสู่คุณธรรมนานาประการ เช่น แสดงให้ประจักษ์ชัดถึงความเสมอภาคทางสังคม สามารถควบคุมจิตใจ ของตนเองได้ มีความอดทน อดกลั้น มีคุณธรรม มีความสำรวมตนเอง และยำเกรง พระเจ้า ไม่ประพฤติดิฉันในขณะถือศีลอด มีจิตเมตตา เอื้อเฟื้อ เพื่อแผ่ต่อผู้อื่น มีความสำนึกในเมตตาแห่ง พระผู้เป็นเจ้า
- ▶ **๕. การประกอบพิธีฮัจญ์** การประกอบพิธีฮัจญ์ครั้งหนึ่งในชีวิตของมุสลิมที่มีความ สามารถพร้อมทั้งทาง ร่างกายและทางการเงินที่จะเดินทางไปทำพิธี ที่บัยตุลลอฮ์ได้ พิธีฮัจญ์เป็นศาสนกิจที่สรุปไว้ซึ่งอุดมการณ์ ทางสังคม อย่างครบบริบูรณ์ การที่มุสลิมจากทั่วทุกมุมโลกเดินทางออกไปจากถิ่นที่อยู่ อาศัยของตนไปสู่ พิธีฮัจญ์เป็นประจำติดต่อกันมาถึง ๑,๕๐๐ กว่าปีนับเป็น กิจกรรมที่มีความมหัศจรรย์และมีพลังอันเกร่งกล้าทางศรัทธายิ่งนัก สำนึกของผู้เดินทางไปสู่พิธีฮัจญ์เป็นสำนึกเดียวกัน จากวิญญานจิตที่ผนึก เป็นดวง เดียวกัน แม้จะมาจากถิ่นฐานอันแตกต่างกัน มีภาษาผิดแผกกัน มีสีผิวไม่เหมือนกัน มีฐานะต่างกัน มี ตำแหน่งทางสังคมไม่เท่ากัน แต่เมื่อ ทุกคนเดินทางมาสู่ศาสนกิจข้อนี้สิ่งเหล่านั้นถูกสลัดทิ้ง ไปโดยสิ้นเชิง ทุกคน ซึ่งมีจำนวนมหาศาล แต่ก็ร่วมกิจกรรมเดียวกัน โดยไม่รังเกียจเหยียดฉันท์ ไม่มีความโกรธเกลียดซึ่ง กันและกัน คนเป็นจำนวนล้านไปรวมกันอยู่ใน สถานที่เดียวกัน แต่ไม่มีเรื่องขัดแย้งกัน ทุกคนมีใบหน้าอัน ยิ้มแย้ม ทักทาย ซึ่งกันและกัน ช่วยเหลือกันอย่างไม่ถือเอาถือเรา ผิดพลาดล่วงเกินกันบ้าง ก็พร้อมที่จะให้อภัยแก่กันและกัน

จบการนำเสนอ
ขอบคุณครับ

